

Nr 433.

Av herr **Thorell**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 43, med förslag till lag om djurskydd, m. m.

Under hänvisning till Kungl. Maj:ts proposition nr 43 med förslag till lag om djurskydd får undertecknad anföra följande.

I nämnda lagförslag ha under överrubriken »om tillsyn å lagens efterlevnad» i 14 § första momentet upptagits bestämmelser enligt vilka hälsovårdsnämnden i orten har att, i samverkan med läns-, distrikts- eller stadsveterinären, öva tillsyn över djurens vård och behandling. I samma paragrafs andra moment bestämmes angående hälsovårdsnämnds rätt att meddela erforderlig föreskrift vad den, som åsidosätter vad i lagförslaget allmänna bestämmelser 2—6 §§ stadgas, har att iakttaga. — Enligt 16 § skall icke vad i 14 och 15 §§ stadgas gälla med avseende å djur, som användas inom försvarsväsendet. Departementschefen har (s. 62) motiverat undantagsbestämmelsen i 16 § därmed, att det icke torde vara lämpligt att hälsovårdsnämnd skall äga ingripa mot militär myndighet eller att utomstående skall äga tillträde till militära stallar. I yttrande över lagförslaget har lagrådet enhälligt uttalat, att då det kan ifrågasättas huruvida icke även andra inrättningar än de som höra till försvarsväsendet böra undantagas från tillsyn enligt 14 och 15 §§, synes böra övervägas att till 16 § foga ett stadgande av förslagsvis det innehåll, att från tillämpningen av bestämmelserna i 14 och 15 §§ ytterligare undantag må medgivas av Konungen beträffande viss institution eller inrättning. Detta uttalande har dock icke vunnit bifall vid utformandet av lagförslaget.

I likhet med lagrådet anser jag, att Konungen bör hava rätt att bestämma att 14 och 15 §§ icke skola gälla beträffande viss institution. Det kan icke vara rimligt att statliga institutioner såsom Flyinge stuteri och Strömsholms hingstdepå, vilka stå under lantbruksstyrelsens ledning och vid vilka finnas i hästvård erfarna depåchefer och som ha särskilda veterinärer anställda, skola stå under uppsikt av ortens hälsovårdsnämnd med rätt för denna att ingripa mot den, som handhar omvårdnaden av dessa institutioners djur. Lika orimligt är att hälsovårdsnämnden i Stockholm skall ha rätt och därmed också skyldighet att utöva inspektion av djurvården vid veterinärhögskolan, statens veterinärmedicinska anstalt och statens bakteriologiska laboratorium. Det finnes många personer, vilkas djurskyddsintressen icke motsvaras av lika stor sakkunskap angående djurvård. En anmälan från en sådan person till hälsovårdsnämnden i Stockholm

angående ett av vederbörande anmälare påstått missförhållande vid djurvården vid någon av de nämnda statsinstitutionerna måste föranleda en undersökning från hälsovårdsnämndens sida. Vilka möjligheter detta öppnar för trakasserier av dessa statsinstitutioner genom nitiska personer av ovan nämnt slag ligger i öppen dag. Det har icke visats eller påståtts att något behov av inspektion med hänsyn till lagförslagets allmänna bestämmelser av de här ovan nämnda statsinstitutionerna skulle föreligga. Ej heller kan det vara av något intresse ur denna synpunkt att lantbrukshögskolan vid Ultuna skall stå under uppsikt av hälsovårdsnämnden i orten.

Någon olägenhet av det tillägg till 16 §, som lagrådet föreslagit, kan knappast förutsättas.

Under åberopande av ovanstående hemställes,

att riksdagen för sin del vill besluta att i Kungl. Maj:ts proposition nr 43, lagen om djurskydd, 16 § erhåller det tillägget att från tillämpningen av bestämmelserna i 14 och 15 §§ ytterligare undantag må medgivas av Konungen beträffande viss institution eller inrättning.

Stockholm den 12 februari 1944.

E. Thorell.